

at den virkelige Underballance er 3,500,000 Rbd. Hvormeget denne vil forøges, ifald der er taget Feil i Beregningen over indirecte Skatter, det vil være meget vanskeligt at sige; men naar jeg bliver indenfor den Grændse, som man i saa Henseende kan antage rimelig, og antager, at Forholdene kunne forandre sig saaledes, at denne Indtægtspost vil blive omtrent $\frac{1}{4}$ Deel mindre end calculeret, saa vil Underballancen, som vi skulle dække, naar Fredstid kommer, være omtrent 4,300,000 Rbd. Jeg har nu vel tænkt mig, hvorledes den vil kunne dækkes og hvorledes Finansministeren sandsynligviis vil omtale dens Dækning; han vil rimeligviis sige, at af den Forrentning af Statsgælden vi nu betale, kan der ventes at circa 2 à 2 $\frac{1}{2}$ Million vil blive betalt af de Dele af Staten, som nu paa en urigtig Maade have frigjort sig herfor, der blev saa kun tilbage omtrent 2 Millioner, som forblive udækkede. Ligeoverfor en saadan Tilstand forekommer det mig imidlertid ikke rigtigt, at man ved begge Krigsministerier er kommen til et Fredsbudget, som gaaer ikke ubetydeligt over det Forholdstal, hvortil disse maatte have været indskrænkede, om man skulde have holdt sig i dette Budget til det, som den egentlige Provinds Danmark tog ind og gav ud. Det troer jeg er en Betragtning, som Finansministeren maa tage under moden Overveelse, saaledes at gennem Finansministeriets Paa-virkning disse Budgetter blive reducerede. Der-som Krigsbudgettet forelaae, saaledes som forrige Aar, som et Blandingsbudget, som et Regnskab for en Blandingsstilstand, saa vilde det have mindre paa sig; men det foreligger som en næsten ny Plan til en tilkommende Krigsforfatning heri Landet, og det optager en Sum, som gaaer ikke ubetydeligt ud over det, der forekommer mig der kunde og burde komme til at optages, naar man indskrænker sig indenfor den Grændse, hvoraf dette Budget egentlig er begrændset. Jeg kan derfor ikke billige, naar den ærede Krigsminister har sagt, at han ikke i en Krigsperiode som denne, kan tilveiebringe nogen planmæssig Opgjørelse af vor tilkommende militaire Forfatning. Jeg troer i Genhold til mit Ansørte, at dersom vi uden i saa Henseende at gjøre væsentlig Ind-

sigelse gaae ind paa det foreliggende Budget, saa gaae vi derved ind paa Udgiften til, naar Freden indtræder, at have en sikker Deficit af imellem 1,500,000 og 2 Millioner Rbd. Med denne Udgift for Die vil jeg spørge, om det ikke er enhver af de ærede Ministres Pligt, at tragte efter at finde Midler til at forhindre dette. Jeg spørger navnlig den ærede Finansminister gjentagende, om han har gjort sig meget nøie Rede for, hvor store de indirecte Afgifter ville være i Provindsen Danmark, og hvorledes han troer at kunne have en nogenledes sikker Idee derom, efterat han har halvt indrømmet og kun halvt indrømmet, fordi Forholdene ikke tillade det anderledes, at der er en Deel Indtægter, som han slet ikke kan bringe i Over-slag her ved Finansloven? Jeg spørger tillige det ærede Statsraad, om det har taget under moden Overveelse, hvorledes Krigsbudgetter for Fredstid maa indrettes, saaledes at de svare til vore finantzielle Kræfter, saaledes at naar vi engang træde over i en Fredstilstand, vi saa træde over i den med saa faa finantzielle Vanskeligheder som mulig. Dette er Hovedomridset af de Betragtninger, jeg her vilde fremstille. Der er en Betragtning, som er mere særlig, men som jeg dog ikke vil tilbageholde. Jeg har allerede ofte advaret mod at ville skabe af Grundlovens Folkekirke Nogetsomhelst, der skulde være en eiendommelig afluttet Corporationskirke. Vi have hidtildags ikke endnu betraadt nogen Veie, som tyder paa, at man havde dette Formaal, men i det indeværende Budget er der tydet paa, at man vil derhen (Hør!), thi der er forlangt 10,000 Rbd. til en Kirkeforsamling (Hør!); men en Kirkeforsamling — det er Begyndelsen til at gjøre vor hele Folkekirkens Menigheds Geistlighed til en geistlig Corporation (Nei! Nei!), det er et lille Bavedømme, indført her i Landet istedetfor Kongens Herredømme over Landet (Nei! Nei! Ja! Ja!). Lad Folkekirkens Geistlige holde saa mange Kirkeforsamlinger som de ville (Ja!); men lad Regjeringen ikke stevne Kirkeforsamlinger, og lad Statskassen ikke give Penge til disse Kirkeforsamlinger (Hør!). Vi have i Tydskland altfor meget seet, hvordan vore oprørste Provindser have kunnet tye til Kirkeforsamlingerne i Tydskland, for der at søge Støtte for en